

ставлявшихъ какъ бы независимое иррегулярное войско: Слово „Кърджали“ значи на турскы языкъ скытникъ по поле. То исто сѣ творили и Кърджалии събравше ся подъ прѣдводителство нѣкого си Еминъ Ага-Еминджикъ отъ Хаскюю, послѣ ся сѣ разсѣили и скытали по разны мѣста, пилѣюще свѣтъ. *Гн. 281.* Монять свѣкаръ е ходилъ съ кърджелните и горилъ е свѣтътъ, а хората казвать че мажъ-тъ ми е отъ добаръ корѣнъ!“ *З. 227.* Малко ги е грижа, ако не ходѣтъ, като сурвакарѣ, но като дели башин, или кърджалии. *Ч. 101.* Прочуле са Кържаліе, Дено хубава невясто! *М. 120.*

Кърднина? *с. ж.:* 17 душъ ставать гдѣто наброявамъ до сега умрѣлы все млади и зелены на една врьсть като съ конецъ прѣрѣзаны и всичкы отъ една кърднина. *Л. Д. 1869 р. 110.*

Кръзь *предл. по (сѣ предлож. пад.),* *черезъ (сѣ вин. пад. о движеніи или протяженіи):* Кръзь планина пилци пропеале, Кръзь ливагъ цвѣка раздутиле. *М. 11. (см. изъ, по).*

Кръкамъ *гл. дл. Кръкнѣ гл. сов. 1)* хриплю, захриплю (при издыханіи): Не даде му да кръкне. *2) ср. крукамъ:* Месила Ангя комат-отъ, Ми го однесла на гумно. Къркнала жаба въ комат-отъ. *М. 274.* А жабите си къркале: бжжжжж, бжжжжж. *Шанкаревъ 89.*

Крълешъ *с. м. 1)* клещъ, клещукъ (*насъкомое*), (*синон. скорецъ*): Бѣднитъ селѣнинъ е длженъ да храни съ мотиката си и съ ралото си сичките тие кърлѣше. *З. 284.* Мухички, комари, пчели, щрѣкелі, кърлиши и пр. *Л. Д. 1875 р. 88.* *2)* ридинусъ, клещевина (растеніе), (*синон. дивисилъ*). *Бог.*

Крълюшкамъ *са гл. дл. Крълюшнѣ са гл. сов. качаюсъ, качнусъ. Бог. см. карлюшкамъ са, карлюшна са. (ср. кілкамъ са).*

Кръма *с. ж. 1)* кормъ (для скота). *2)* молоко матери. *Ц.:* Матереси ви прочее во име Божие сосъ кървави сълзи заклѣвамъ да не ви е проста матерната ми кърма. *Пс. 9—10 р. 12.* *3)* корма: Свято-славъ стои на крѣмъ-тъ. *Р. 181.* Хвърлямъ котка отъ крѣмъ-та. *Бог. 170.*

Кръмаръ *см. крѣмачъ.*

Кръмаче *с. ж. грудной ребенокъ:* Тамо кумъ и кумица игражъ най голѣмаж ролж, къту имъ подажътъ малкы „кърмачета дѣца“, младоженцу машко, а невести женско. *Пк. 122.* Бомби-тъ избиваха дѣца кърмачета, ученици, жеяи, старци, болни и проч. *Л. Д. 1872 р. 179. (син. бозайниче).*

Кръмачъ *с. м. кормчій, рулевой. Бог.*

Кръмило *с. с. 1)* кормъ (*обыкновенно для скота*): Волове, конто мукать слѣдъ сѣки единъ говѣдаринъ, кой-то и да би имъ показатъ човадъ съ кърмило. *З. 284.* Отъ кыткы-тъ турять по малко въ всѣко